

Det hele passer meget fint med Venstres økonomiske teorier og tankegange, som bygger på – og de ord blev også brugt af fru Ulla Tørnæs – at markedet skal klare det. Jo lavere prisen er på noget, desto mere efterspørgsel vil der blive, koste hvad det vil. Det gælder, uanset om der er tale om varer, eller om det gælder mennesker. Det er den økonomiske teori, som Venstre har hyldet de senere år. Der er ikke meget tilbage af den gamle socialliberalisme, som engang fandtes i Venstre. Den findes stadig hos nogle få bønder, men den findes kun hos nogle få herinde, og der er ikke ret mange af den slags mennesker blandt de nye Venstrefolk. Det må vi konstatere.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu har ministeren taget ordet og sagt, at det da ikke kan være rigtigt, at der er nogen, der overhovedet drømmer om at insinuere, at der skulle være mennesker, som ønsker at gå ledige og få understøttelse i stedet for at pukke dagen lang. Men jeg er altså nødt til at sige, at enten har ministeren siddet for længe i Folketinget og ikke været uden for disse fire mure, eller også forholder hun sig ganske enkelt ikke til virkeligheden.

Der er mennesker, som spekulerer i at kunne gå på arbejdsløshedsunderstøttelse, orlovsordninger, osv. osv., og jeg tror virkelig ikke, der er én eneste af os her i Folketinget, som synes, det er en god idé, at de skal kunne spekulere i det. Derfor synes jeg også, at vi skulle have nøjedes med at tage en konstruktiv debat i dag, hvor vi havde diskuteret, hvordan vi kan forhindre misbrug af systemet. Det havde jeg i hvert fald håbet at vi kunne. Men ministeren har det jo med at blande tingene lidt sammen.

Derudover siger ministeren, at nu er der 50.000 færre ledige. Men vil ministeren ikke være sød at fortælle mig her fra denne talerstol, hvor mange flere arbejdspladser der er kommet? Jeg giver ikke en døjt for, hvor mange der er på arbejdsløshedsunderstøttelse, eller hvad det nu kan være for ordninger. Jeg vil gerne vide, hvor mange flere arbejdspladser der er kommet. Det tal er nemlig det reelle udtryk for, hvor mange mennesker vi har fået taget ud af arbejdsløsheds køen. Hvor mange arbejdsduelige danskere er yderligere kommet i arbejde? Det er her, problematikken reelt ligger.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er da fuldstændig enig med arbejdsministeren i, at for langt de fleste arbejdsløse er det ikke en selvvalgt situation, når man bliver arbejdsløs. Min pointe er netop, at jeg ønsker, at lovgivningen skal laves om, og at der skal ske en opstramning på en række områder, så vi netop undgår den mistænkeliggørelse, som det jo er arbejdsministeren, der gør sig skyldig i, og i hvert fald ikke undertegnede.

Med hensyn til de regler, der skal laves om, mener vi, det må være en forudsætning, at der altid er et incitament til at tage et arbejde eller måske være i et uddannelsesforløb; det må være det altafgørende. I øvrigt kan jeg ikke helt forstå, at arbejdsministeren afviser, at der skulle være flaskehalse. Der er en lang række områder, hvor der er mangel på arbejdskraft, specielt i det vestjyske, og jeg synes i og for sig ikke, arbejdsministeren kan være bekendt at negligere problemet på den måde.

Så skal jeg sige til hr. Peter Duetoft og hr. Jens Peter Vernersen – og i og for sig også til hr. Aage Frandsen – at Venstre på intet tidspunkt har lagt sig fast på et bestemt dagpengeniveau, og vi har ikke foreslået en dagpengereform. Jeg tror, hr. Peter Duetoft, hr. Jens Peter Vernersen og hr. Aage Frandsen gør sig skyldige i en forveksling med det tema, som var med i Det Konservative Folkepartis valgkamp. Vi har på intet tidspunkt foreslået nogen form for faste satser inden for dagpengesystemet. Vi har talt om at reformere hele området, bl.a. ved at indføre en slags forsikringsordning; men vi har langtfra lagt os fast på, hvor vi vil havne. Det vigtigste og altafgørende for Venstre er, at det altid skal kunne betale sig at arbejde.

Frank Dahlgaard (KF):

Fra Det Konservative Folkepartis side vil vi gerne takke arbejdsministeren for den redegørelse, der er lagt frem. Der er absolut ting i den, som vi synes godt om, men generelt må vi nok sige, at den er for svag, og at der skal mere til; men det skal jeg vende tilbage til.

Udgangspunktet er, at vi står med – og det er regeringens egen vurdering – en strukturledighed på ca. 250.000 personer eller 9 pct. af arbejdsstyrken. Det betyder, at selv et meget